

Π. Ό ρ φ α ν ό ν. Μίγαρε. Σας ευχαριστούμε γιά τή ποιήμα σας και γιά τόν ευχαριστήριόν σας γιά τό «Μπουκέτο», τό όποϊόν έκαμε τήν καρδίαν σας νά κοιμησώ η ή π α ο α ι. Νά τώρα και μέρος τού ποιήματος αυτού :

Απ' τή στιγμή «Μπουκέτο» όπου σέ προετοδιάβασα,
Η ρομαντική καρδιά μου έσκίρτησε άπασα.
Ήραϊά διηγήματα πηγήν τρυφερότητας,
Έρωτες, τραγούδια μου έσκιρτήσαν τής νεότητος.
Αυτά εινε πού μέ κάνουν τώσαν νά σέ αγαπάω,
Και ός ταχυνός σου άναγνωστής νά σ' άνολωθώ,
Κι' όσους στίχους και άν προσέσω εις τό ποιήμα μ'αυτό
νά σου πώ, αυτά πού θέλω δίν θά εινε δυνα ό'...

κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Και ό άλλοι στίχοι σας όχι καλοί δυστυχώς!... Β λ ά σ η η Σ δ...
Κίαιόν. Μας γράφετε :

«Θεορηματικάω θράς όπως εί δυνατόν μου άποστείλτε ένα σχεδόν έρωτικής έπιτολής ή όποία νά περικλείει όλους τούς πόθους και τά βάσανα τής καρδιάς μου γιά κείνη πού αγαπάω, γράφοντάς μου διά μέσον τού «Μπουκέτου» πόσα χρήματα θά στοιχίσω ή άνω έπιστολή.

Διαβάζοντες τά άνωτέρω κύριοι μη γελάσετε γιατί εδράσκωμαι στό τελευταίο στάδιο τού έρωτικού μου πάθους, άποτεινόμενός δέ σέ ός ότι μόνοι μου δίν δύναμαι νά περιγράφοι τόν έρωτά μου στήν κόρη τών όνειρών μου, μη μου άρείσθε κύριοι αύτήν τήν έκδόσευσί και άπαντήσαντέ μου διά μέσον τού «Μπουκέτου» εάν θά μου κάνετε αύτή τή χρέη ή όχι».

Δυστυχώς όμως δεν εινε ειλικολ αυτό που μας έγραψατε. Πώς να γράψουμε περιγραφή έρωτικής έπιστολής, όπου δεν είμαστε έρωτευμένοι ό ίδιο; Γι' αυτό σας παραστήσαμε στους δύο πρώτους τεύχη του «Μπουκέτου» όπου έδημοσιεύθησαν ή τρυφερότερες έρωτικές έπιστολές, μεγάλου ένθους στις φίλες του. Έστ' ετι βάσει αυτών γράψατε και στις τή δική σας και... καλήν έπιτυχίαν!...

Ε ν ό ν γ ε λ ο ν τ ρ α ν τ ά λ η η. Πάρετος. Ήδη και τό τέλος τού στασιαστικού κινήματος σας. Γιατί παραπονείσθε; Μήπως δεν έδημοσιεύθη όλοκληρο; Μήπως δεν έξερω τό άναγνωστικόν μου; Τί άλλο θέλετε; Δόξα ν' τήν άποκτήσατε πάλιν και αύτήν.

Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΙΜΙΟΝ ΠΑΛΛΗΓΑΡΙ

(Συνεχίζει έκ τού προηγούμενου) Ζ'.

Ό Ρήγας έφάνη άπορών όπου είδε αυτόν τόν νέον και δηγνυόνη πρός αυτόν. «Καλημέρα σας κύριε θά μου έπιτρέψετε νά καθίσω μαζί σας». Ό Γεώργιος έστράφη βυθίζόμενος άνωμα στί σφην του και κιντήσε μ' έκλιση τόν νεοφερμένον. Ό Ρήγας εξαμνησίασε «Σας ένοχλώ πιστεύω».

«Όχι παρακαλώ...» Έχετε πέσει σέ μεγάλη σκέψη... «Έί' λέγο...» «Και πρό πάντος όταν αγαπά κανείς».

Ό Γεώργιος τόν κιντήσε με άηδύν.

Δέν είσαθε πολύ αισθηματικός δεν εινε έτσι.

Ό Ρήγας έματίσασε.

— Τό γνωρίζω. Θέλετε νά καθίσω μαζί σας ;

— Πό.

Ό κ. Ρήγας κώχισε άτάραχος και άναπαυτικά. Ό Γεώργιος σέν κιντώσε καλά στά μάτια και τού είπε.

— Καλά με γνωρίζετε κύριε άγιο, και προσέθετε θά περιμένετε βέβαια τήν έξήγησιν εις άλλους δι' ός τήν όφελω.

— Για λέγετε λοιπόν ειναι ό Γεώργιος.

Ό Ρήγας έξηκολούθησε νά γελά.

— Εινε πολύ άστείο

Ό Γεώργιος σιωπώσε, κάκρια σκέψι έβαν νά συσπάται τό πρόσκόν του.
Ό Ρήγας έξηκολούθησε.
— Είσαθε πλούσιος ;
— Πολύ πλούσιος όχι.
— Έχετε τή μέσα νά συντηρήσετε μία νέα ή όποία εινε μαθημένη στά λόγια, τά μεγαλεία και νά σωματά τό χρομα άληπτητα σέ κάθε τουαίετα ή ταξείδι ;

Ό Γεώργιος τόν κιντήσε προσεκτικά και ηρόδωθη, σέν και νά τόν ήλεγχε.
— Με γιατί αύτή ή ερώτησις ;

Ό κ. Ρήγας κώχτασε τόν Γεώργιον και τόν νήρε πολύ φθασίον.
— Και πάντως έτσι καλοντυμένος είσαθε ;
— Να είσατε ό Γεώργιος.

— Περιμένετε άσφαλώς τήν έρμηνείαν σας έδώ εάν δεν άπαύθημαι.
Ό Γεώργιος τόν διέκοψε άποτόμος.

— Με όλα αυτά κύριε μπορείτε νά μου πείτε τί θέλετε ;
— Ναί θά σας πώ, λοιπόν κύριε μ' αύτήν τήν νέα όπου συναντήθηκα χθές στό Νέον Φάληρον εινε μνηστήρι μου και σές σινιστά ότι σέση ή νέα δεν κάνει γιά σας πρέπει νά είσαθε έπιτακτικότερος άλλα και πάλιν θά δυτηγώσετε, εινε κόρη τής σπατάλης ή όποία σωματά τά χροματα άληπτητα, άλλα έπαθί έγώ τής έξω μεγάλου πλεονισμου κυτά με κάθε τρόπον νά μου φύγη και σές παρακαλώ νά μου γνήσει τήν γνώμη της δι.τι βλέπω άπέναντί μου νά έξω έναν κήριον όπως πρέπει και έλλείπει νά με άνούσετε.

— Νά με πιστεύσετε φίλε μου.
— Όμολοίτε ειλικρινώς λοιπόν ;
— Μάλιστα.

Έε, τότε έχετε τόν λόγον μου ότι θά άποκόσω.

Η Άννα άνεμενε με άναπαυμένη τόν Γεώργιον. Πέρασε ή μία ήμερα, ή άλλη τίποτε ό Γεώργιος. Άκόμα δεν είσε σφην. Η Άννα στό μεγαλό έρωτικόν άδίκιατες και νευρικός βόλιες. Τό μεγαλό ήτο ήρωικόν τά τραπέζια ήσαν στολισμένα με τριαντάφυλλα και ένω έκανι αύτές τις νευρικές βόλιες ήσαν εδρήθη στό αυτοκίνητόν της έβλεπε έπιπρός και άνεχώρησε. Έκείνη τήν ήμερα ό Γεώργιος Παυλου ήτον καθήκτος στό γραφείο του και βυθίζόμενος σ' σκέψας.

Η Άννα έσταμάτησε έξω από τό σπίτι, τού Γεώργιον έκώχτασε τήν πόρτα και εδρήθη στό δωμάτιόν του πλησασε κοντά του και τόν ηρώτησε με μεγάλο παραπόνον.

— Γεώργιο μου, γιατί άγάπη μου είσατε πράγματα άδικολογήματα γιατί ; πού λόγο είσατε νά μου φερθείς έτσι ;
— Ό Γεώργιος με έκλήθη τήν κιντώσεσ ότι σιωπώσε.

Η Άννα έξηκολούθησε.
— Τι σου έκαμα ; ποσές έχωρίσμε τοσο καλά, τί συμβαίνει από τότε και δέν τό ξεύρω.

Ό Γεώργιος άνούεινασε βρασιά χωρίς νά βγάλη λέξη.
— Έγώ σ' έπεριμένα μ' άγο να σεις γιατί δεν ήλθατε ;
— Ό Γεώργιος έκούνησε άίματα τό κεφάλι και είσε.

— Άννα ! Άννα μου είσαι ατσούλι τί θέλετε από μένα ; γιατί με βρασιζήσατε ; άφήσατε με σές παρακαλώ στήν λουζία μου.

Η Άννα τού πήρε τά δύο χέρια και τά έσπείσε δυνατά, γονάτησε έμπρός του και τού είπε.

— Όχι, έγώ θά σέ κάνω πλούσιον.
— Ημουν χθές κάπου όπου όλα γίνωσι μου μιλώσαν γιά σας είσατε έκείνος.

Έκείνη νόμισε ότι κάποιος τού είσε τή τίποτα.
— Πού ;

— Σέ έγω καρφωμένον και έξωσά τόν λόγον μου πός θά άποκόσω από όλο τόν κόσμο, από παρακαλώ νά γίνωμε πάλιν ξένοι ούτα νά σές έξω ούτα νά με έξοτε.

Αυτό εινε άδύνατον, είπανε έκείνη.

Άννα πρέπει νά γίνωμε πάλι ένοι, και άπαλά τής έξάδου τό φάριλό της χέρι.

— Έλα Γεώργιο μου νά με πάρε στή κόρη μου σ' αύτήν τήν έρωτικόν έλα χρεσί μου εινε άργά και σφοδρά νά έπάγω μόνη μου.

Ό Γεώργιος άφησε μερικώς σταγόνες δάκρυα νά σφύγουν από τά όφθαλμοί του μάτι και είσε τή Άννας.

— Πρέπει νά σωνήσε γενναία και σεις και έγω είσατε κωμωμένον γιά νά ύποψωσώμαι, ής υποσώμαι τή μέσα μας με ύποψωσώσιν σιωπή. Η Άννα κιντώσασε τά χέρια του μέσα στό δικά της και τόν έκιντώσε στό μάτι κιντωτικά και κατόπι άφησε άλυγούς.

Όχι δέν μπορώ αύτό εινε άνώτερο τών δυνάμεών μου.

— Έγώ όμως είσε δέν είμαι καθόλου εύχαριστημένος.

— Γιατί είσατε έκείνη.

— Ναίλωθό ότι αύτό εινε πολύ σωστό είσατε έκείνος. Και έπείρησεν στό ύδιωτερον δωμάτιόν του. Η Άννα έτρέσε τόν κλησίμασ και τού είπε.

— Πάτε μου πός έγινε αυτό ; με μήτιτε πληρωμένον δάκρυα ή Άννα τόν παρακάλουσε. Και προσέθεσε, και έί άλλου δεν κούβου έταν εύκόλα τάς σχέσεις με μία νέα, αύτό νά τό έπαισε.

Ό Γεώργιος με μάτια βαρυμένον τήν κιντώσε στό μάτι και άλήγησε.

Άννα, άφήσατε με σές παρακαλώ νά με σπαράξω πρός στέμον, άφήσατε με νά ηγαρώμαι.

Η Άννα έλλοσε τά χέρια της στους ώμους τού Γεώργιον και τού είπαυ.

Advertisement for STARR Gramophone. Includes an image of a gramophone and text: 'TA ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ STARR MASTERTONE ΕΙΝΑΙ από άπόφωες τιμής ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ και από απόφωες ποιότητας ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ. ΠΡΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ ΑΘΗΝΑΙ: Στοτά Άρακινειον 12. Τηλ. νέον 8-31 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Όδός Φίλωνος 48. Τηλ. νέον 10-26'.

TELOS Π. Ρ. Σ. Καλίσιας. Η μετάφρασις σας ειναι με όχι καλή γιά τό «Μπουκέτο» δυστυχώς. Στείλιτε μας τίποτε άλλο. Σ ό ν ι α ν Ά ρ ι σ τ ο υ. Όχι έπιτυχές τό τραγουδάσι σας.